

Vieren en vrijheid op Keiland

Dit jaar was ik voor het eerst op Keiland, een zomerweek op Terschelling. Daar komen mensen, die geïnspireerd door de christelijke traditie nieuwe wegen willen bewandelen. Keiland: kunst, kerk en kamperen op het eiland. Een soort Taizé op Terschelling.

Dit was de vierde editie en het bezoekersaantal groeit nog steeds. Dit jaar kwamen er 170 mensen, waaronder ook veel kinderen en jonge mensen. Keiland speelt zich af op een kampeerterrein voor groepen, van Staatsbosbeheer, De plaats is prima, de voorzieningen aan de sobere kant, de burens te rumoerig. Mensen kamperen in eigen of in gehuurde tenten. Op het terrein staan verder tenten voor workshops en een kanjer van een tent voor de vieringen.

Vieringen

Elke ochtend en elke avond zijn er vieringen. Bij binnenkomst gaan de schoenen uit. Op de houten vloer liggen tapijten en kussentjes. Langs de kant staan banken voor wie het lastig vindt om op de grond te zitten. Voorin een breed liturgisch centrum à la Taizé: rode en oranje banen stof, houten boomstronken, paaskaars, waxinelichtjes.

In de vieringen wordt veel gezongen. In de 'Keilandbundel' staan veel verschillende liederen, van Huub Oosterhuis, uit Taizé, uit Iona, een enkel evangelische lied. Nooit Liedboek.

Repertoire waar je je als lid van een basisgemeente goed bij thuis kunt voelen. Verder wordt er kort uit de Bijbel gelezen, wordt er gebeden en is er tijd voor stilte en meditatie.

De viering van 's ochtends is wat lichter van toon. Er is dan ook een verhaal voor kinderen en tot slot wordt er gedanst. Met de hele groep, goed en leuk om te doen, op levende muziek. 's Avonds gaat het er meditatiever aan toe, de dag is dan bijna ten einde.

Dat ritme van twee vieringen op een dag spreekt mij aan. Heerlijk om samen te zingen, stil te zijn, een kaars aan te steken. Tegelijk: niets moet op Keiland, je kunt ook gaan fietsen.

Workshops

Zelf was ik op Keiland om op donderdag en vrijdag twee workshops 'verhalen vertellen' te geven. In de zon, op de hei, waar we onder een grote boom een natuurtheater inrichtten en elkaar, na de nodige theorie en oefeningen, onze verhalen vertelden.

Elke ochtend, behalve op de vrije woensdag, kunnen mensen kiezen uit een aantal workshops. Er wordt gedanst, geschilderd, beeldhouwd, gepraat, meditatief gewandeld, geklust met Staatsbosbeheer, kruiden gezocht, architectuur bewonderd. Een soort Buitenkunst. Voor kinderen en tieners zijn er dan afzonderlijke programma's. Voor de allerkleinsten is er zelfs een crèche. Vier dagen lang kun je kiezen uit dit programma. Tegelijk: als je geen zin hebt in een workshop, ook goed. 's Middags en de gehele woensdag zijn er geen programma's en kun je doen waar je zin in hebt: wandelen, fietsen, lezen, luieren voor de tent of op het strand. Op woensdagavond is er een gezamenlijke maaltijd, waarbij iedereen iets meebrengt, op andere avonden kookt iedereen zelf, of met anderen. Op vrijdag organiseerden een paar jongens een voetbaltoernooi.

Sfeer

Opvallend is de prettige en ongedwongen sfeer van Keiland. Iedereen is vriendelijk en coöperatief, alles loopt op rolletjes. Toch wordt het gelukkig nooit klef. Je kunt gemakkelijk met iemand een gesprek aanknopen, maar als je zin hebt om je terug te trekken kan dat net zo gemakkelijk. Mij deed het op vele momenten aan een basisweekend denken. Met dit verschil: de verscheidenheid is groter. Mensen uit de volle breedte van de kerken komen hier bij elkaar om voor een week samen te zijn: creatief, vreedzaam, oecumenisch. Mij beviel dat prima.

Kees Posthumus